

Halldén, Ola (1998). Personalization in historical descriptions and explanations

Author(s)

Halldén, O.

Publication date

2000

Document Version

Final published version

Published in

Learning and Instruction

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Halldén, O. (Ed.) (2000). Halldén, Ola (1998). Personalization in historical descriptions and explanations. *Learning and Instruction*, 8(2), 131-139.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please contact the library: <https://www.amsterdamuas.com/library/contact/questions>, or send a letter to: University Library (Library of the University of Amsterdam and Amsterdam University of Applied Sciences), Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Ola Halldén (1998), Personalization in historical descriptions and explanations. *Learning and Instruction* 8 (2), 131-139.

[Arie Wilschut]

Op basis van dialogen tussen geschiedenisleraren en leerlingen (niet zo duidelijk welke groep: bovenbouw voortgezet onderwijs?) komt Halldén tot de conclusie dat zij zich richten op verschillende dingen. De leraren willen abstracte structuren uitleggen, de leerlingen zien geschiedenis veel meer als een gepersonaliseerde wereld. Er zijn drie vormen van personaliseren, waarvoor Halldén ook drie verschillende termen gebruikt:

- *Mentalisatie*. Proberen door te dringen in de persoonlijkheid van de grote mannen en vrouwen die de geschiedenis 'maken'. Bijvoorbeeld Hitler en Stalin duidelijk opvatten als mensen met emoties en persoonlijke beweegredenen, in plaats van als politieke actoren.

- *Personificatie*. Instituties zien als optelsom van de personen die er bij horen, bijvoorbeeld een parlement als optelsom van de leden. Mooi voorbeeld: In 1789 riep Lodewijk XVI na 165 jaar weer de Etats-Généraux bijeen. Reactie: maar waren die toen allemaal niet al lang dood?

- *Personalisatie*. Landen en andere abstracties beschrijven als personen met een eigen wil, bijvoorbeeld 'de Sovjet-Unie was bang dat ze zou worden aangevallen, maar Duitsland die wilde helemaal niet aanvallen'.

(Persoonlijk zou ik de woorden personalisatie en personificatie bij de laatste twee omdraaien, aangezien het eerste betekent 'persoonlijk maken' en het tweede 'iets tot een persoon maken'.)

Het is niet duidelijk of Halldén de door hem gesignaleerde neiging van leerlingen wil zien als een tekort dat bestreden zou moeten worden of als een didactische kans waarvan leraren gericht gebruik zouden moeten maken.